

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 119

гр. Варна, 09.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Кр. Недева

Членове: Д. Д. Митева
Даниела Д. Томова

като разгледа докладваното от Д. Д. Митева Въззивно частно търговско дело № 20233001000078 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по частна жалба, подадена от Д. К. Р. против разпореждане № 262562/06.12.2022, постановено по ТД 107/2018 на Окръжен съд – Варна, с което съдът е отказал да изплати възнаграждение, определено в полза на жалбоподателката за изготвена и приета от въззивна инстанция експертиза.

Въззивният съд намира, че липсват две от предпоставките да упражняване на право на жалба срещу произнасяне на първоинстанционен съд. На първо място жалбоподателката не е участвала в съдебен спор за защита на материално право, тъй като предмет на разглеждането дело е вземане на търговско дружество НИЯ ЕЛЕГАНС ЕООД(в ликвидация) за вреди, причинени от ответника К.Г. като орган, управляващ разпоредителните сделки по ликвидацията на търговец. Като назначено в хода на процеса пред втора инстанция вещо лице жалбоподателката не придобива качество на страна по делото респективно не може да се легитимира с право на жалба срещу издавани актове, които се отнасят до реализирана с иска защита. Доколкото първата група обжалвани съдебни определения по чл.274, ал.1 от ГПК визират именно актове, преграждащи защитата на материално право, предмет на иска, извън тази група са въпросите относно права на други участници, в частност на вещите лица. Втората група съдебни актове са тези, чието обжалване е предвидено изрично в закона, като значими процесуални въпроси или имат за предмет самостоятелно обособени, независимо протичащи (предварително, успоредно или след исковото производство) съдопроизводствени действия със собствени правни последици. Въпросите за изплащането на възнаграждението на вещо лице обаче не са част от такова самостоятелно производство, тъй като нито общия процесуален закон (ГПК), нито специалните подзаконови правила (ПАС и НАРЕДБА № 2 от 29.06.2015 г. за вписването, квалификацията и

възнагражденията на вещите лица) уреждат обжалване на разпорежданията на съдията по тези въпроси.

Техническото обезпечаване на събирането на доказателства с необходимими суми за изплащане на възложени от съда експертизи принципно би могло да се разглежда като въпрос по определяне на разноските по делото, но само доколкото засяга породената от процесуално поведение на страните по спора лична тяхна отговорност. Работилите по възлагане на съда експерти придобиват права на договорно основание при поемане и изпълнение на възложената им услуга(изработване на заключение), което е съществено различно както от отговорността, възлагана на страните за депозиране и изразходване от съда за водене на процеса суми(чл. 78 ГПК), така и от отговорността на останала задължена за разноски страна за възстановяване на авансирани от съда средства, изхарчени от бюджета му поради недостатъчно предварително внасяне на необходимите разноски(чл. 77 ГПК). Затова и въпроса, поставен от жалбоподателката се урежда не с определения на съда за разноски(които биха били обжалваеми актове), а по административно-техническия специалния ред на чл. 27 ал. 1 и 2 от НАРЕДБА № 2 от 29.06.2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица(действала към момента на възлагане, предаване и одобрение с приемане на резултата от работата на експерта), като контролът върху разходване на средствата за изпълнение на плащанията, наредени от органа, назначил експертизата се осъществява по вътрешно-ведомствен ред (чрез съответния ръководител на ведомството-разпоредител с бюджетни средства).

В заключение в конкретния случай не е налице която и да е от хипотезите на чл.274, ал. 1 ГПК, отнасящи се и за разпорежданията на първоинстанционен съд(чл. 279 ГПК), за да се обоснове допустимо сезиране на въззивен съд. Образуването по недопустима жалба въззивно производство да се прекрати.

По тези съображения съставът на Варненски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ВЧТД 78/2023г. по описа на АС – Варна като **ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** частна жалба, подадена от подадена от Д. К. Р. против разпореждане № 262562/06.12.2022, постановено по ТД 107/2018 на Окръжен съд – Варна, с което съдът е отказал да изплати възнаграждение, определено в полза на жалбоподателката за изготвена и приета от въззивна инстанция експертиза.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от съобщението до жалбоподателката пред ВКС на РБългария.

След влизане в сила копие от жалбата да се докладва за преценка на Председателя на Варненски апелативен съд, чийто състав е определил възнаграждението по в.т.д. 179/2019г., но не е разпоредил издаване на ордер за бюджетно плащане.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____